

Sygn. akt III Cz 721/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie SO Anna Hajda

SR(del.) Joanna Łukasińska - Kanty

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 czerwca 2016 roku

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.
przeciwko J. N. (N.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 7 października 2015 r., sygn. akt I Nc 1996/15

postanawia :

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 w ten sposób, że przywrócić pozwanemu J. N. termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 kwietnia 2015 roku;**
- 2. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 poprzez jego uchylenie.**

SSO Anna Hajda SSO Andrzej Dyrda SSR(del.) Joanna Łukasińska - Kanty

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach postanowieniem z dnia 7 października 2015 r. oddalił wniosek pozwanego J. N. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 kwietnia 2015 r. oraz odrzucił sprzeciw pozwanego J. N. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 kwietnia 2015r.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany zarzucając naruszenie przepisu postępowania, a to: art. 168 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku pozwanego o przywrócenie terminu oraz odrzucenie w konsekwencji wniesionego przez pozwanego sprzeciwu będące konsekwencją uznania, iż pozwany nie wykazał, że nie ponosi winy w niezłożeniu w terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty, pomimo, iż pozwany przedłożył dokumentację medyczną z której wynika, iż pozwany, na skutek urazu kręgosłupa, nie może się samodzielnie poruszać bez pomocy osób trzecich. W związku z powyższym przyjąć należało, iż skoro pozwany nie może się samodzielnie poruszać, to nie ponosi on winy w niezłożeniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w terminie. Sąd I instancji doszedł do przekonania, iż skoro pozwany jako dowody w sprawie zawnioskował dokumentację medyczną z okresu 2008-2013, potwierdzające uraz kręgosłupa

pozwanego, a nie zawnioskował nowszej dokumentacji, to pozwany nie wykazał, by w 2015r. uraz kręgosłupa i idące za nim problemy z samodzielnym poruszaniem się u pozwanego dalej występują. Pełnomocnik pozwanego podnosi, iż kręgosłup oraz rdzeń kręgowy nie regenerują się. Raz uszkodzony kręgosłup na ogół pozostanie uszkodzony. Pozwany wskazał, iż przyczyna „ustała” w dniu 10 sierpnia 2015r. - gdy żona pozwanego wróciła z urlopu wypoczynkowego - na wezwanie sądu, który wezwał pozwanego do wskazania konkretnej daty, ale pozwany podnosi, iż zasadnicza przyczyna niezłożenia w terminie sprzeciwu - niemożność poruszania się wywołana urazem kręgosłupa - nie ustała do dnia dzisiejszego i w związku z faktem, iż rdzeń kręgowy oraz nerwy kręgosłupa się nie regenerują - nie ustanie; art. 169 § 2 k.p.c. poprzez bezzasadne uznanie, że pomimo tego, iż pozwany wykazał w sposób niezbity, iż na skutek uszkodzenia kręgosłupa nie może się samodzielnie poruszać, który to stan jest permanentny z uwagi na to, iż kręgosłup się nie regeneruje, pozwany nie udokumentował przyczyn niemożliwości wniesienia środka zaskarżenia w przepisany terminie, co nie znajduje odzwierciedlenia w dyspozycji naruszonego przepisu, który statuuje konieczność uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wnioski, a nie ich udowodnienia; art. 228 § 1 k.p.c. w zw. art. 233 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż skoro pozwany wykazał uraz kręgosłupa i będące jego konsekwencją trudności z samodzielnym poruszaniem się w okresie 2008-2013 to pozwany jednocześnie nie wykazał się analogicznego urazu kręgosłupa w 2015r. podczas gdy powszechnie znanym jest fakt, iż rdzeń kręgowy, kręgosłup oraz połączenia nerwowe pomiędzy poszczególnymi kręgami nie regenerują się.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 23 kwietnia 2015 r. oraz zasądzenie od powoda na rzecz skarżącego kosztów postępowania zażaleniowego i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka A. N. - żony pozwanego na okoliczność jej wyjazdu w okresie biegu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i niemożności wniesienia środka zaskarżenia przez pozwanego będącego osobą wymagającą opieki osób trzecich.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wskazane przez pozwanego okoliczności czynią zasadne stwierdzenie, że oddalenie jego wniosku o przywrócenie terminu było nieuzasadnione.

Pozwany powołał się na okoliczność swojej choroby, co uniemożliwiało mu dokonanie czynności procesowej w terminie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 listopada 2014r. (II CZ 69/14), brak winy w razie choroby strony w okresie otwartym do złożenia środka zaskarżenia ma miejsce, gdy stan zdrowia uniemożliwił realnie podjęcie działania osobiście lub skorzystanie z pomocy innych osób.

Na podstawie wniosku dla celów rehabilitacji należało ustalić, że pozwany nie może samodzielnie poruszać się po pokoju, po korytarzu, a tym bardziej po schodach (k. 50). Nadto pozwany wymaga stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znaczną ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji jak również wymaga korzystania z „balkonika” (k. 59). W okresie od 10 sierpnia 2015r. żona pozwanego przebywała na urlopie wypoczynkowym. Okoliczność ta została wskazana wyłącznie przez pełnomocnika w piśmie procesowym z dnia 14 września 2015r.

Niemniej jednak, co zasadnie wskazuje pozwany w zażaleniu, jak wynika z art.169 § 2 k.p.c., okoliczności uzasadniające wniosek należało wyłącznie uprawdopodobnić. Przyjęty w niniejszej regulacji prawnej wymóg jedynie uprawdopodobnienia stanowi odejście od ścisłego formalizmu dowodowego. Tym samym uwzględnienie zgłaszanego wniosku następuje w przypadku gdy strona wykaże, choć w sposób nie dający pewności, że powołane okoliczności są wiarygodne i prowadzą do uznania opisanego na ich podstawie stanu faktycznego. Stanowi to więc rygor zdecydowanie słabszy niż w przypadku konieczności udowodnienia tych przesłanek. Pomimo, iż Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowieniem z dnia 20 września 2012r. (I ACz 850/12) wypowiedział się o uprawdopodobnieniu na kanwie odmiennego przypadku (zabezpieczenia roszczenia) to jednak wskazał, że uprawdopodobnione związane jest z szansą istnienia wskazywanej okoliczności.

W świetle wskazanych przez pozwanego okoliczności, należy uznać, że szansa taka istniała. Uwzględnić bowiem należy, że czynność procesowa której terminowi pozwany uchybił, miała zostać dokonana na przełomie lipca/sierpnia. Okres

ten, typowo wakacyjny (urlopy) dawał zatem szansę, innym słowem uprawdopodobniał, że żona pozwanego przebywała w tym czasie na urlopie wypoczynkowym. Uznać zatem należało, że podnoszona okoliczność uzasadniała przyjęcie, że pozwany uchybił terminowi bez własnej winy, gdyż ze względu na stan zdrowia, jak również brak realnej pomocy osób trzecich, nie mógł dokonać czynności procesowej w terminie.

Konsekwencją uwzględnienia wniosku i przywrócenia terminu do podjęcia czynności procesowej, stała się bezzasadność odrzucenia jego sprzeciwu.

Z podanych przyczyn, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Anna Hajda